

POZWÓL SIĘ ODNALEŹĆ

sł. Dagmara Pomirska - Diug, Karolina Barycka
muz. Karolina Barycka, Adam Dziedzic

D

1. U - kry-łeś swo-ją twarz przed lu- dźmi, scho

C²

- wa-łeś gdzieś przed świa - tem się, zgu-

h⁷

A

- bi-łeś swą na-dzie-ję i py-tasz o sens. Zno-wu

G h⁷ C

sam, zmę - czo-ne cia-ło, zra-nio-ne se-rce mó-wi

h⁷ C A e D G A

ci: „Bo - ję się i nie wiem jak wyjść”. Ref.

D A⁴⁻³ G

Po-zwól się od - na - leźć, od - na-leźć Je - zu -

h⁷ G D

- so-wi. Na głos Chry-stu-sa wsta-niesz, zo

e D G A D

- ba-czysz no - wy ląd. Po-zwól się od-

A⁴⁻³

G h⁷

- na - leźć, w-stru - mie-niu świą-tła stać i

G **D** **e** **D G**

w świe-tle tym zo - ba - czyć no-wy ląd, Bo - ży

A **D** **A⁴⁻³**

znak. Po-zwól się od - na-leźć, na-

G **D**

- sy - cić chle-bem głód. I

G **h** **D** **e** **D G A**

po-wiedz Chry-stu - so - wi: „Tak, je-stem ca - ly

D

Twój”. 2. Ko - lej-ny raz zgu-bi-łeś sie-bie i

C²

o - stre ko - lce ży - cia o - to - czy - ly cię,

h⁷

A

po-ra-ni-ły my - śli, u-ga-si-ły na-dzie - ję. A ty

G

w głodzie mi - lo - ści, bo wciąż
h⁷ C

pragniesz cze - goś wię - cej.
h⁷ e D G A

Cze- kasz, je-dnak Ktoś już o tym wie.

1. Ukryłeś swoją twarz przed ludźmi,
Schowałeś gdzieś przed światem się,
Zgubiłeś swą nadzieję i pytasz o sens.
Znowu sam, zmęczone ciało,
zranione serce mówi ci:
Boję się i nie wiem, jak wyjść.

D
C²
h⁷ A
G h⁷
C h⁷
C A
e D G A

- Ref.** *Pozwól się odnaleźć, odnaleźć Jezusowi.*
Na głos Chrystusa wstaniesz, zobacysz nowy ląd.
Pozwól się odnaleźć, w strumieniu światła stać
I w świetle tym zobaczyć nowy ląd, Boży znak.
Pozwól się odnaleźć, nasycić chlebem głód.
I powiedz Chrystusowi: „Tak, jestem cały Twój!”.

D A⁴⁻³ G h⁷
G D e D G A
D A⁴⁻³ G h⁷
G D e D G A
D A⁴⁻³ G D
G h⁷ D e D G A D

2. Kolejny raz zgubiłeś siebie
I ostre kolce życia otoczyły cię,
Poraniły myśli, ugasły nadzieję.
A ty w głodzie miłości,
bo wciąż pragniesz czegoś więcej.
Czekasz, jednak Ktoś już o tym wie.